

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. К., 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Ат. Кашикова Иванова

Членове: Мария К. Дановска
Васка Д. Халачева

като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Въззивно гражданско дело № 20225100500044 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК.

Образувано е по жалба, депозирана чрез процесуален представител от „Б.“ АД, гр. С., в качеството ѝ на длъжник по изп.д.№ 20228120400019 по описа на ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ. Същата е насочена против действие на съдебния изпълнител, обективизирано в Констативен протокол с изх.№ 4116/21.01.2022 г., с което е оставена без уважение молбата-възражение на длъжника с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК за намаляване на претендирания размер на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на взыскателя до минималния такъв от 200 лв., съгласно чл.10, т.1 от Наредба № * от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Длъжникът твърди, че въпреки усилията му да плати доброволно разносните, за които бил осъден, чрез превеждане на сумата от 1 225 лв. по откритата на 17.01.2022 г. специална депозитна сметка с титуляр взыскателя Г.А., на 18.01.2022 г. получил Покана за доброволно изпълнение с приложен Изпълнителен лист от 14.01.2022 г. по гр.д. № 422/2021 г. по описа на Районен съд К. за сумата в общ размер от 2 166.40 лв., от която : 1 225 лв.- неолихвяема сума, 142 лв.- разноси по изп.дело, такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 199.20 лв. с ДДС и сума от 600 лв., представляваща дължимо адвокатско възнаграждение. Длъжникът изтъква също, че на 01.02.2022 г. в срока за доброволно изпълнение, платил по сметка на ЧСИ задължението си в посочения в поканата общ размер. Поради извършеното плащане, твърди, че упълномощеният от взыскателя адвокат не предприел освен образуване на изпълнителното дело други действия, не извършил изпълнителни действия срещу длъжника и не осъществил процесуално представителство на взыскателя във връзка с поддържане на висящността на изпълнителния

процес. Жалбодателят изтъква, че съдебната практика, вкл. и тази на КОС приемала, че при извършено плащане в срока за доброволно изпълнение, липсва основание за плащане на възнаграждение за водене на изпълнителното производство, което правело обосновано искането му за намаляване на адвокатското възнаграждение, търсено от вискателя само до размера, дължим за образуване на изпълнителното производство. Моли да бъде изменен размерът на разноските от 600 лв. за адвокатско възнаграждение, посочен в Поканата за доброволно изпълнение по изп.д. № 20228120400019 по описа на ЧСИ, като този размер бъде редуциран на 200 лв., респ. да бъде намалена и дължимата се такса по т.26 от ТТРЧСИ, съобразно намаления адвокатски хонорар. Жалбодателят претендира и присъждане на направените в това производство разноски под формата на платена ДТ и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата- вискател в изпълнителното производство Г. ХР. АТ., чрез процесуалния си представител, депозира в срок по делото възраженията си, в които излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски в настоящото производство, за които представя и списък по чл.80 от ГПК.

По реда на чл.436, ал.3 от ГПК, ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ излага мотиви за законосъобразност на обжалваните му действията и за неоснователност на депозирания жалба.

Окръжният съд, в кръга на своята проверка по повод депозирания жалба, установи следното:

Въз основа на писмена молба, депозирана от действащия чрез процесуален представител вискател Г. ХР. АТ., придружена с изпълнителен лист, издаден по гр.д.№422/21г. на РС-К., е образувано на 14.01.2022 г. изпълнително дело № 20228120400019 по описа на ЧСИ с рег. № * на КЧСИ, с длъжник „Б.“ АД и с предмет- събиране на парично вземане от 1 225 лв., представляващи разноски по делото, от които 625 лв. за първа инстанция и 600 лв. за въззивната инстанция. С молбата са посочени способи за принудително събиране на вземането. Приложен е договор за правна защита и съдействие, ведно с пълномощно, видно от които вискателят е упълномощил адв. Н.М. за образуване на изпълнително дело и за водене на изпълнителни действия, и му е платил в брой възнаграждение от 600 лв. с включен в сумата ДДС.

На 18.01.2022 г., „Б.“ АД, гр. С. е подала пред ЧСИ молба, с която го е уведомила, че за вземания на вискателя Г. ХР. АТ. по евентуално образувано изпълнително дело по влезли в сила Решение № 260234/04.08.21 г. по гр.д.№ 422/2021 г. по описа на РС- К. и Решение № 4/11.01.22 г. по в.гр.д.№ *80/2021 г. по описа на ОС-К., Б., като длъжник е открила специална депозитна сметка с титуляр вискателя, по която доброволно, преди получаване на покана за това, е превела присъдената на последния сума в размер на 1225 лв.

На същата дата - 18.01.2022 г., е връчена на длъжника-Б. Покана за доброволно изпълнение, от прочита на която се установява, че задължението по изпълнителното дело възлиза на 2 166.40 лв., от която сумата от 1 225 лв. – неолихвяема сума, 142 лв.- разноски

по изпълнителното дело, такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 199.20 лв. с ДДС, както и сума в размер на 600 лв., съставляваща адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на вискателя.

С молби с вх.№1414/17.01.2022г. и с вх.№1665/18.01.2022г., вискателят А., чрез процесуалния си представител, е поискал за удовлетворяване на вземането му по изпълнителното дело, да бъде извършена проверка в КАТ за налагане на заповест за налагане на МПС, собственост на длъжника, както и да бъде вписана възбрана в АВп на недвижим имот, собственост на длъжника, находящ се на ул. О.“ № *, след което да бъде извършен опис, оценка и публична продажба на същия. С цитираната втора молба вискателят е поискал да бъде наложен заповест и върху вземане на длъжника-Б. по изп.д.№ */2022 г. по описа на същия ЧСИ. От находящото се по изпълнителното дело заповестно съобщение от 20.01.22 г. се установява, че ЧСИ е уведомил на 25.01.22 г. „Б.“ АД, гр.С., като трето задължено лице, че налага за задълженията й изп.д. № */22 г. в размер на 2 276.20 лв., ведно с дължимата се лихва върху главницата, считано от 20.01.22 г., заповест върху всички вземания на длъжника по изп.д. № */22 г. по описа си.

На 18.01.2022г. е депозирана от длъжника молба-възражение с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК /с вх.№1724/ с твърдения за прекомерност на посоченото в ПДИ задължение за адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на вискателя от 600 лв. с ДДС, респективно в този смисъл и за размера на таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ. По така депозираната молба, след връчването й, вискателят е представил писмени възражения по изпълнителното дело с вх.№ 2022/20.01.2022 г., в които е намерил искането за неоснователно, с довод, че предприетите от процесуалния му представител действия не се свеждат само до образуване на делото.

Постъпило по образуваното изпълнително дело е и становище /вх.№ 3091/26.01.2022г./ на адв.М., в качеството му на процесуален представител на вискателя, с което последният е заявил, че не признава за надлежно, извършеното по специалната депозитна сметка с титуляр вискателя плащане на сума от 1 225 лв., като такова не извършено по реда на чл.455, ал.1 от ГПК по сметката на ЧСИ.

От приложено към жалбата платежно нареждане за кредитен превод, се установява, че длъжникът – Б. на 01.02.2022 г. е извършил в срока за доброволно изпълнение по изп.д. № */9/2022 г. с вискател Г.А., плащане по сметката на ЧСИ Р.С. на сумата в размера, посочен в ПДИ, от 2 166.40 лв.

На 21.01.2022 г. ЧСИ е издал Констативния протокол, предмет на обжалване в настоящото съдебно производство, с който е оставил без уважение така направеното от длъжника искане за намаление на претендирания от вискателя адвокатски хонорар. Отказът е връчен надлежно на длъжника на 25.01.2022 г.

В хода на тези констатации, съдът изгради своето становище.

В срок и от лице, имащо правен интерес от това, е депозирана жалбата, стояща в основата на настоящото производство, поради което същата се явява допустима.

Въпросът за разносните, вкл. и тези по изпълнението, е регламентиран от общите правила на ГПК, като разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК е приложима, както в исковото, така и в изпълнителното производство. В този смисъл всяко възражение срещу размера на търсено от съответната страна адвокатско възнаграждение следва да се реализира и в изпълнителното производство по реда и при условията на чл.78, ал.5 от ГПК, т.е. по искане на страната пред органа, пред който е висящо съответното производство, в казуса пред ЧСИ. А срокът, в който това може да стане, е този, посочен в разпоредбата на чл.80 от ГПК, до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Така, по аргумент от цитираната разпоредба, следва да се приеме, че вискателят може да претендира разноси до приключване на изпълнителното производство, а и длъжникът до същия момент може да иска намаляване на търсеното адвокатско възнаграждение поради прекомерност на последното.

Относно основателността на жалбата, с която е сезиран, съдът съобрази следното: Разпоредбата на чл.10, т.1 от Наредба № * от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнителното дело при образуване на същото адвокатското възнаграждение да е в размер на 200 лв. Съгласно т.2 на цитираната разпоредба за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнителното дело при извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания, дължимото възнаграждение се определя с оглед размера на паричното вземане. В настоящия казус, безспорно се установи, че процесуалният представител на вискателя по делото, чието възнаграждение е уговорено и заплатено в размер на 600 лв./с ДДС/ за образуване и водене на изпълнителното дело, е депозирал на 14.01.2022 г. молба за образуването му въз основа на приложен изпълнителен лист, за което съгласно цитираната законова разпоредба му се следва възнаграждение в размер на 200 лева. Безспорно се установи в производството и обстоятелството, че преди връчване на ПДИ, вискателят, действащ чрез процесуалния си представител с две нарочни молби, е поискал предприемане на конкретни изпълнителни действия по така образуваното вече изпълнително дело с цел удовлетворяване на паричното му вземане. Както и че въз основа на изрично направеното искане е наложен заповед върху всички вземания на длъжника- Б. по изп.д. № */22 г. по описа на ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ. Безспорно от изрично проследените в предходни абзаци действия на страните в изпълнителното производство, се установява, че именно в резултат на положените от процесуалния представител на вискателя действия, включително и подаденото писмено възражение срещу ненадлежно извършеното от длъжника плащане по служебно открита депозитна сметка, включително и предприетата своевременност на посочване на способите на изпълнение, са довели и до извършеното на 01.02.2022 г. доброволно заплащане от страна на длъжника на дължимите се в производството суми в пълния им размер. Всъщност и депозираното в изпълнителното производство обстойно възражение по искането за прекомерност също съставлява по своя характер активност на адвоката на вискателя за защита на процесуалните му права. Именно, поради констатираната специфика на изпълнителното производство по изп.д. № */22 г., не може да бъде приложена цитираната

от жалбодателя съдебна практика, вкл. и тази формирана от Окръжен съд-К.. В настоящото производство се налага извод, че макар и да е налице в срока за доброволно изпълнение плащане на длъжника, доколкото същото обаче се явява следствие от активното процесуално поведение на адвоката на вискателя, извън образуване на изпълнителното дело, то би следвало в казуса да се приложи и хипотезата на чл.10, т.2 от цитираната Наредба № * от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно същата за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнителното дело за извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания с размер над 1000 лв., се следва и възнаграждение в размер на 1/2 от съответното такова по чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, което в настоящия казус следва да бъде в размер на 190.82 лв.

Поради изложеното, следва да се отмени атакуваният Констативен протокол на ЧСИ от 21.01.2022 г., имащ характер на постановление за разноси, с който е отказано намаляване на адвокатското възнаграждение по изпълнителното дело до предвидения в чл.10, т.1 и т.2 от Наредбата минимален размер от 200 лв. за образуване на изпълнителното дело и 190.82 лв. за процесуално представителство, като дължимото се на вискателя адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено от 600 лв. с ДДС на 468.98 лв. с ДДС /(200 лв.+190.82 лв.) X 20 %/. А дължимостта на ДДС в производството се установява от приложеното от процесуалния представител на вискателя Удостоверение от 30.05.2016 г. на НАП.

Приетото до тук пък обуславя и частична редукция на размера на таксата по т. 26 от Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ. Ето защо, следва да се отмени и размера на определената от ЧСИ към датата на изготвяне на поканата за доброволно изпълнение такса по т.26 от ТТРЗЧСИ от 199.20 лв., като същата следва да бъде определена от ЧСИ в новия дължим размер.

При този изход на делото, а именно частично уважаване на сезиращата съда жалба на длъжника, респ. частичното ѝ оставяне без уважение, съгласно възраженията на вискателя, то при направено и от двете страни изрично искане за присъждане на разноси, същите следва да бъдат понесени от всяка от страните, така както са направени от тях.

И при този изход на делото, съдът намира направеното от жалбодателя искане за спиране на производството, изначално за неоснователно. А това е така, защото с депозираната жалба не се атакуват изпълнителни действия, които да влияят на развитието на изпълнителното производство, чието незаконосъобразно извършване да обосновава исканото спиране, а се атакуват действията на ЧСИ само относно размера на адвокатското възнаграждение на вискателя.

Ето защо, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на ЧСИ Р. С. с рег. № * на КЧСИ, обективиран в Констативен протокол с изх.№ 4116/21.01.2022 г. по изп.д.№ 20228120400019, с който е оставена без

уважение молбата-възражение на длъжника с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК да бъде намален размерът на договореното между вискателя и процесуалния му представител адвокатско възнаграждение, като **НАМАЛЯВА** размера на адвокатското възнаграждение по изпълнителното дело от 600 лв. с ДДС на действително дължимия се размер от 468.98 лв. с ДДС.

ОТМЕНЯ *размера* на определената от ЧСИ Р. С. с рег. № * на КЧСИ по изп.д.№ 20228120400019, към датата на изготвяне на поканата за доброволно изпълнение такса по т.26 от ТТРЗЧСИ от 199.20 лв. с ДДС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____